

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 69/2016-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Dražby a reality PAMAŠA, s. r. o., Kpt. Nálepku 31, Levice, právne zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Havládom, Advokátska kancelária HAVLÁT & PARTNERS, Rudnayovo námestie 1, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Co 36/2013-413 z 18. februára 2014 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti obchodnej spoločnosti Dražby a reality PAMAŠA, s. r. o.,
z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júla 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Dražby a reality PAMAŠA, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Co 36/2013-413 z 18. februára 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Napadnutým uznesením krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Michalovce č. k. 20 C 53/2008-120 z 12. februára 2009 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa sťažovateľky napadnutým uznesením došlo k porušeniu označeného článku ústavy a dohovoru, preto po rozsiahlom odôvodnení sťažnosti sa domáhala vyslovenia uvedeného článku ústavy a dohovoru týmto rozhodnutím, ktoré navrhla zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Zo sťažnosti tiež vyplynulo, že sťažovateľka „z opatrnosti“ podala „aj dovolanie a z opatrnosti podáva aj túto sťažnosť a dovoľuje si požiadať, aby Ústavný súd SR vyčkal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR o dovolaní“ sťažovateľky.

Dňa 21. januára 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky, ktorým svoju sťažnosť berie späť, „*nakoľko Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 1 Cdo 170/2014 zo dňa 24.11.2015 napadnuté uznesenie Krajského súdu v KOŠICIACH zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie*“, pričom kópiu uvedeného rozhodnutia k svojmu podaniu sťažovateľka aj pripojila.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Vzhľadom na skutočnosť, že právoplatným uznesením všeobecného súdu bola sťažovateľke poskytnutá ochrana jej označeným právam, je subsidiárna právomoc ústavného súdu vylúčená.

Nedostatok právomoci ústavného súdu treba považovať za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania v zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 31a zákona o ústavnom súde. Preto bolo potrebné konanie zastaviť.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2016